

କୁନ୍ତ ଉର୍ବନ କୁରେନ ରାୟ ରୂପି ପୁତ୍ରାଙ୍ଗ
 ତିନ ଜନ ଚଲିଲ ଦେଉଳ କାମନ ଦେଖିତେ ।
 ଆଗେ ରାୟ ଯାଏଁ ମୌତୀ ପଞ୍ଚାଏ ଲକ୍ଷଣ
 ଦେଉଳ ବନ ତିନ ଜନ କୁରେନ ଭୁଷନ ।
 ଅନେକ ଛଳ ଛୁଲ ତଥା ଗଙ୍ଗେ ଆମ୍ବୋଦିତ
 ହେବ ବେଳା ଏହୁ ରାକ୍ଷସ ଆଇଲ ଆଚମ୍ଭତ ।
 ରାଧା ଦୂଇ ଆଁଶି ଦେଖି ଫୌପିଦ ହଦୟ ।
 ବନଜନ୍ତ ଯାରିଯା ବେର୍ଭୟ କାରେ ନାହି ତୟ ।
 ଦୁଃ୍ଖ୍ୟ ଶରୀର ବିରେ ପରବତମଯାନ
 କୁଳକୁ ଆପଣି ଯେନ ରାଧା ମୁୟ ପାନ ।
 ରାଧା ଚକ୍ର ରାଧା ଜିଦ୍ଧା ପୁଠା ବଡ ଦୀପ
 ଜଟାୟେ ବାଜ୍ଜିଯାଇଁ ଅଙ୍ଗ ଗୋଟା ମିଠା ।
 ତାର ବାଜ୍ଜିଯା ରାକ୍ଷସା ଲଇୟାଇଁ କାଙ୍କେ
 ପୁନି ଲଇୟା ପିଲାଯ ମାତେ ରାକ୍ଷସେର ଗଙ୍ଗେ ।
 ଯେବେର ଗନ୍ଧନେ ରାକ୍ଷସ ଜାତେ ମିଠାନୀଦ
 ରାୟ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିଯା ଯାୟ ରାକ୍ଷସ ବିହାରି ।
 ଥୀଇୟା ରାକ୍ଷସ ମୌତୀରେ ଲଇଲ କୁଣ୍ଡ
 ମୌତୀ ଲଇଲ ରାକ୍ଷସ ଓଟିଲ ଅଭିରୀକ୍ଷେ ।

सीती देखिया राक्षस पाइते चाय भोक्ते
 रात ये वहे राय लम्बन रलि जाके।
 बेशंदीरी हइया बेजामि हइया उपमी
 मुनिन भुलाइस मर्दे लइया कृष्ण
 यनुष्ट पाइयाछि प्रथत रविर उक्तन
 झाट परिचय देह तोरा कोन जन।
 राय बलेन इमुखं च आमादु ओ पति
 लम्बन नामे डाइ आमार स्त्री सीता सती।
 तुमि केन आपनि बिढ़त आकृति
 बनेते बेडाए तुमि हउ कोन आति।
 राक्षस बले शुन आशि एक कृपा कहि
 तिन जन पाइव आद्य निस्तार रार नाहि।
 विरावि नाम आमार नाहिक मर्यादा
 राल नामे दान आमादु रहइ मे कोटि।
 अनेक शुनि बदि कृपिनु पाइया ब्रूहत्तार दर
 अहूद शृंगीर मो इरार नाहि तर।
 झडे येन भागि धडे कृलाय वाङ्गिति
 विराविर फोले सीता हात पा आजाति।

ତୀମ ପାଇୟା ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମନ ମସୁଦି
 ଦେଖ ବନେ ହାରାଇନୁ ତାଇ ମୀତା କୁର୍ମମୀ ।
 ତୀଜ୍ୟ ହାରାଇଲ ତାଇ ମତାଇର ଦୋଷେ
 ଏଥିନି ଧାଇବେ ମୀତା ମାରନ ରାକ୍ଷସେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମନ ବଳେନ ଗୋମାର୍ଣ୍ଣ ନା ତାବିହ ତାପ
 ଦୂଷି ରାକ୍ଷସ ମାରଇ ଦୂରୁଳ ଯନନ୍ତାମ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମନେର ବଢନେତେ ରୂପେର ବଳ ଦାଙ୍ଗେ
 ମାତ ବାନ ବନୁନାଥ ଏକେବାରେ ଏତେ ।
 ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର ବାନ ରାମ ଏତେନ କୋଷେ
 ବିରାଦି ରାକ୍ଷସ ବିଜ୍ଞେନ ରାମ ପିବନବେଗେ ।
 ମାତ ବାନ ଧାଇୟା ରାକ୍ଷସ ଛିଜୁ ନାହି ଜାନେ
 ହାତେ ଛିଲ ଆଠାଗାନ୍ଧ ମାରିଲ ଲକ୍ଷ୍ମନେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମନେରେ ମାରେ ଆଠା ରାମ ଏତେ ବାନ
 ତିନ ବାନେ ଆଠାଗାନ୍ଧ କୁରିଲ ଧାନ୍ତ ।
 ଆଠାଗାନ୍ଧ କାଟା ଗେଲ ରାକ୍ଷସମେର ତରାମ
 ହାତେ ଅନ୍ଧ ନାହି ନିଶାଚିର ଓଟିଲ ଆକାଶ ।
 ଏଷିକ ବାନ ଏଡିଲ ରାମ ଦେଖିତେ ଅନ୍ତୁ
 ପାଡ଼ିଲ ବିରାଦି ରାକ୍ଷସ ଘେନ ପଥଦୂତ ।

ମେୟୀ ହଇଯା ପତ୍ରେ ରଙ୍ଗେର ଓଷଠ ଭାବେ

ମେୟୀ କୁରିଯା ଯାଏ ରଘୁନାଥେର ପାତେ ।

ଆଜାନ୍ତିଯା ଛେଲେ ମୀତା ଧୀରେ ର୍ଯୁଗୁତା

ଶ୍ରୀଯେତେ ପତିଯା ମୀତା ହଇଲ ଯୁଦ୍ଧତା ।

ପାଡ଼ିହାତେ ରାକ୍ଷସା ବୁଝକେ କୁରେ କୁତି

ରାୟେର ବାନେ ପତିନ ପାଇନ୍ତୁ ଆବ୍ୟାହତି ।

ଶୀଖ ମୁକ୍ତ ହୈଲ ଆମୀର ତୋମାର ବାନେ

ତୋମାର ଶରନ ଲୈଲାମ ଏହିମେ କୁରନେ ।

ଦିନ୍ୟୀ ମୀତା ଦେବୀ ରାମ ପାର ପତି

ତୋମା ପରଶିଳ୍ୟା ମୁହଁ ପାଇନ୍ତୁ ମୁକ୍ତି ।

ଶୀଖ ମୁକ୍ତ ହୈଲ ଯୋର ଶୁନ ରଘୁନାଥ

କୁବେରେର ଶାର୍ପେ ଯୋର ଏତେକ ଦୂରତି ।

କିଶୋର ନାମେ ଦାନବ ଶୁହଁ କୁବେରେର ଅନୁଚନ୍ଦନ

ଶ୍ରୀ ଲୈଲା ଛେଲି କୁରେ ଦିନେର ଔଷଧ ।

କେଲି କୁତୁହଲେ ତାରା ଆଜେ ଦୁଇ ଜନ

ସମୟାନା ବୁକ୍ଷିଯା ଗେନ୍ତୁ ତାହାର ମଦନ ।

କୁବେରେର ମେବକ ମୁହଁ ତଥା ହୈନ୍ତୁ ଓପନିତ

ଆମା ଦେଖିଯା ତାରା ହଇଲ ଲଞ୍ଜୁତ ।

କୋଣେ ଶାନ୍ତି ଦିଲ ଯୋରେ ବିନେଇ ଅଧିଷ୍ଠି
 ଦୁଃଖ କାନନେ ଗିରୀ ହଓ ରାକ୍ଷସ ଜୀତି ।
 ଉବେ କୃତୀ କୁଳି ସଲେ ଯୋରେ ବିନେଇ ଔଷଧ
 ରାମେର ବାନେତେ ତୋର ମୁକ୍ତ କୁଳେର ।
 ତୋର ପାଦପଦ୍ମ ଦରଶନେ ପାଇନ୍ତୁ ଆଶୀର୍ବତ୍ତି
 ମୃତ ଶରୀର ପୋଡ଼ାଇଲେ ଯୋର ହଇବେ ମୁକୁତି ।
 ନାନା କାଞ୍ଚ ଆନିଶା ଲକ୍ଷନ ଯହୁଁ ଶରୀର ପୋଡ଼େ
 ଦାନବ ଶରୀର ଏହି ଦିଯା ରୁଧି ଚାତେ ।
 ହାମଦରଶନେ ଦାନବ ଶିଳ ମୁଗ୍ଧବୀମ
 ଅରନ୍ୟକେ ଇଚିଳ ଦିଜ କୀର୍ତ୍ତିରାମ ।

ରାମ ବଲେନ ପୁରୀନ ବଢ଼ ରାକ୍ଷସ ଏହି ଦେଶ
 ପୌଷ୍ଟୀ ପାର ହୈଯା ଚଲ ଶର୍ଵତଦୀର ଦେଶେ ।
 ଏଥି ହୈତେ ମେଇ ପଥ ଦଶ ଯୋଜନ
 ଅନ୍ତର ଦେଖିବେ ମୁନିର ଉପୋବନ ।
 ଅପେକ୍ଷ ପୁତ୍ରପେ ମୁନି ଜୂଲକ୍ଷ ଆଗିନି
 ବଢ଼ ପୁତ୍ର ପାବେ ଦେଖି ଶର୍ଵତରୀ ମୁନି ।

ମେଇ ଦିନ ରାୟ ମୀତା ବଞ୍ଚିଲ ମେଇ ଘରେ
 ପୁତୋତେ ଡକିଲ ରାୟ ମୁନି ଦେଖିବାରେ ।
 ମୁନିର ଉତୋବନେ ଗେଲ ତିମ ଜନ
 ହେନକୋଳେ ଇନ୍ଦ୍ର ଆଇମେ ମୁନିମସ୍ତ୍ରୀଷଳି ।
 ବୁଧେନେରେ ପୁରସ ଆଇମେ ବିଚିତ୍ର ବେଶେ
 ଦେବଗିନ ବେଳିତ ତାହାର ଢାରି ପାଶେ ।
 ବୁଧେର ଶୋଭା ବରେ ମନି ମୁନୁତାର ଝାଙ୍ଗୀ
 ପଦନବେଳେ ଢଳେ ଘୋଡା ମାରୁଥିବ ତୁରା ।
 ନେତେର ପତ୍ରାଙ୍କା ତାୟ ଶେତ ଚାମର ଢୁଲେ
 ଦୂରେ ହେତେ ଶୀର୍ଷମ ରଥ ନେହାଲେ ।
 ରାୟ ବଲେନ ମୀତାର କାଜେ ପାକୁଛ ଲକ୍ଷଣ
 ଆନିଧା ଆନି ମୁନିର ବାଢି ଆଇମେ କୋନ ଜନ ।
 ତଳିଲେନ ରାୟଚନ୍ଦ୍ର ପୁରସ ଓଦେଶେ
 ଇନ୍ଦ୍ର ରାୟା ହେବେନ ଏହି ଯୁକ୍ତିଆଇମେ ।
 ଇନ୍ଦ୍ର ବଲେନ ଶୁନ ଶୁରତିର ମୁନି
 ରାୟ ଆଇମେ କାଟ ଦେହତ ଯେଳାନି ।
 ଦୁଷ୍ଟ ରାସ୍କମ ଯାଦିଯା କରିବେ ମୁହାର
 ତରେ ରାମେର ମନେ ମସ୍ତ୍ରୀଷ ଆସାଇ ।

ଏହି ବିନୁକ ବାନ ଫୁଲାଯ ତୋଯାର ସରେ
 ଆୟାର ବିନୁକ ବାନ ଦିଓ ରାମେର ଉଠେ ।
 ଏତ ବଳି ଅସରବତୀ ଗେଲ ପୁରମ୍ଭର
 ହନ କାଳେ ରାମ ଗେଲ ଶର୍ଭଭଦ୍ରେର ସର ।
 ମୁଣି ନମ୍ବକାରି ରୀମ ବାତୀ ପୁଛେନ ମାତ୍ର
 ଫାଟକୁଣ ଇନ୍ଦ୍ର ଗେଲେନ ମୁଗ୍ଧେର ଘାର ।
 ମୁଣି ବଲେନ ଆଶା ନିତେ ଆମିଯାଜିଲ ପୁରମ୍ଭର
 ତୁମ୍ଭ ଆଇଲେ ତେଣାହନେ ଗେଲେନ ମନ୍ତ୍ର ।
 ଆଖିନି ବିଷ୍ଣୁ ଆଇଲେନ ରାମ ମୋର ପାଞ୍ଚ
 ତୋଯାର ଦରଶନେ ମୋର ହୈବେ ମୁଗ୍ଧବାସ ।
 ଶତ ରୁମରେ ତପ୍ରମା ତୋଯାରେ ଦିନୁ ଦାନ
 ଇନ୍ଦ୍ର ଦିଲେନ ତୋଯାରେ ବିଚିନ୍ତି ବିନୁକ ବାନ ।
 ମୁଣି ବଲେନ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ଆୟି ଅତି ପୁରୁତନ
 ତୋଯାରେ ଦେଖିବ ପୁଅନ ରାଧିଯାଜି ଏହାହନ ।
 କୁଣେକ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମନ ବୈମହ ଏହି ଘାନେ
 ଅଗ୍ନିତେ ଶରୀର ଛାଡ଼ି ତୋଯାରଶନେ ।

कुओ छाँडिया मूनि ज्वलिल अमल
 अग्नि ज्वलिया ओठ गगनयत्ता ।
 कोतुक देखेन मीठा आर लस्सन
 मूनिर माहम देखेन तौरा तिन जन ।
 बायं बलिया मूनि हैल उद्धतुओ
 अग्नि पूर्वक्षन करि मूनि बाप दिल कुओ ।
 श्रीराम पूडिया मूनिर हैल अदीर
 अग्नि हैते पूरक उथन ओठे आरवार ।
 दुक्षलोके गोल मूनि पूर्ण उपर्यादय
 देखिया तिन जनेर मने हैल विमय ।
 बायदरशने मूनि गोल महावीर
 अदृश्य काओ रुचिल द्विज ज्वलियार रीतिवीर ।

बाय महापिते आइल यत मूनि क्षमि
 केह एल धाय केह ओवामी ।
 अनाहारे थाके केह बरिषा ठारि याम
 केह सवर काल करे ओवाम ।

ମାନ୍ଦରେ ବଳୁଳ ପରେ କେହ ଜଟାଦିରେ ଶିରେ
 କୃଷମାରେ ଥମା' କେହ ବଳୁଳ ପରେ ।
 ମୁନି ମର ଦେଖିଯା ରାଁୟ କରେନ ଯୋଡ଼ହାତ
 ମର୍ବ ମୁନି ବଲେନ ତୁମି ବିଷ୍ଣୁ ରଘୁନାଥ ।
 ମୁନି ମରୁଳ ସ୍ତୁତି କରେନ ରାଁୟର ଗୋଚର
 ରାଁୟ ବଲେନ ମୁନି ମର ନା କରିଛ ତର ।
 ଉପୋବନେ ନା ପୁଟୁବ ରାଁଙ୍ଗମମଙ୍ଗାର
 ମୁନିର ଉପେର ଏଲେ ରାଁଙ୍ଗମ ହତ୍କ ମହାର ।
 ମୁନିର ମଦୀ ଚଲିଲ ରାଁୟ ଦେଖିତେ ଉପୋବନ
 ପୁତ୍ରାତେ କରିଲ ରାଁୟ ମୂଳ ତର୍ପନ ।
 ଆଗେ ମୁନି ମର ଯାନ ପାଞ୍ଜୁ ରାଁୟ ଲକ୍ଷଣ
 ସିନୁକେ ଟକ୍କାର ଦିଯା ପୁତ୍ରିଲ ମନ୍ଦାନ ।
 ବନେ ପୁରେଶେନ ରାଁୟ ହାତେ ବିନୁକ ବାନ
 ନିଷେଠ କରେନ ମିତ୍ର ରାଁୟବିଦାଯାନ ।
 ରାଁଙ୍ଗମେର ମନେ ବିବାଦ କରଇ କୋନ କାହେର୍
 ଅକାରନେ ପୁଅନ୍ତି ବଦି କର କେହ ନାହିଁ ପୁତ୍ର ।
 ପୁରେଶ ଏକ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ତୋଷାର ତରେ କହି
 ଅବଦୀନ କରଇ ଶୁଣ ହେ ଶୋମାନିଃ ।

शिशुकाले घबे जिलाय वापस्यरे ।
 उपोवनेर कृष्ण वाप्ति कहिलेन आयारे ।
 दक्ष नामे एक शुनि वैसे उपोवने
 तार म्हाने मांप्य गांगा भूइल एक जने ।
 महानदी क हय इरिले परेर विन
 यत्न करिया गांगा रात्रे स्वेह दुःखन ।
 वृक्ष एक पापि उपोवने वैसे
 नडिते ठडिते नारे मे वृक्ष वयसे ।
 शुनिर उरे कृवद्धि पाय दैवर लिपन
 गांगा चोटे पापिर वसिल जीरन ।
 हाते अच्छ करिले लोकेर दर्प वैसे
 महानदी कैल मुनिर मांप्य विनेर दोषे ।
 मत्य पालि देशे याद करह आशयन
 श्रावक मारिया शुनिर करिव पालन ।
 नउ घदि मीठा देवी कहिलेन काहिनी
 सीठार वठने कोई करिलेन इमुणि ।
 वायांजाति स्त्री तोयार वायावठन
 विष्वाविर्य तुझाइते तुषि मे भाडन ।

दोऽज्ञहुले अन्ना तोर दूषिते पंडिता
 बने पाहिते विरोधि ओचित नहे मीता ।
 बनेव भित्र देमेन दिव्य मर्यादव
 आचम्भिते शुनि गीत जलेव भित्र ।
 अपूर्वदेपिया दृष्टि जिजामेन राहिनी
 जलेव भित्र गीत केह छह देपिं शुनि ।
 मूनि बलेन उपै रुरिलेन एक शुनिवह
 तेव अप्स्त्रा उपै पाठाइल पुरुद्वर ।
 ब्रामे पाठाइल इम्मु उपाय अप्स्त्रा
 मन्त्रित रुमाल गाहे वाजाये मण्डम्बरा ।
 मण्डम्बरा वाजाये केह तत्रु रुपिलाम
 अप्स्त्रार मने मूनिर हैल अचिलाष ।
 पक्ष अप्स्त्रा बलिया तपोबनेव ख्याति-
 मृगवामे गेल मूनि जलेते वसति ।
 नृता गीत करे तारा राह मने नाहि देपि
 अन अपूर्व रुपा पंखानेते लेपा ।

मूनिर रुपी शुनिया कोतुकी श्रीराम
 उपोवन दिग्धिया गेल मूनिर आशुष।
 मूनिर यजवहारेते रायेर पीरिति
 जीता लड़या राय वक्षिल मूर्खे राति।
 पाँच सात रास कोपाओ दश रास
 होपाओ बहुमरेक द्राय छरेन पुरास।
 बनेर कोतुक देखिया बेडान तिन जन
 दश बहुमर हैल आजेन उपोवन।
 मून उपर्न छरेन श्रीराम लक्ष्मन
 घोड़हाते वदेल राय मूनिर चरन।
 राय बलेन मूतीक्ष्म मून घुक्क बल मार
 अग्निस्त्रार चरने आमि हैव नमस्तार।
 मूनि बलेन अग्निस्त्रार बाति घावे तिन जन
 एक दिवसेर नप घावे शुन राय लक्ष्मन।
 अग्निस्त्रार रुपिठ भाइ बैमे निखलीर बन
 आदा गिया रामा कर मैते उपोवन।
 तोहार आशुमे आजि इडेहे अंतिथि
 कालि पूर्ताते घावेवे तिन वाक्क।

मूनि राजरने विद्युत् हैल तिन जन
 विद्युत् करिया चलिल राम लक्ष्मण ।
 राम देखिया मूनि हैल पीरिति
 पित्रि नीर बने राम बिल एक राति ।
 मेलानि करिया चलिल ताहार पुत्राते
 पथे पान राम लक्ष्मण कथा कहिते ।
 पित्रि लीर बन एति रान देख पोजित
 लक्ष्मणे देखान द्राघ अग्नस्त्रोर बन ।
 एह उद्गोरने मूनि दूर्जय राक्षस मारि
 राक्षस मारिया मूनि बने करिल पूरी ।
 कुनिया लक्ष्मण सीतार लागे चमक्षार
 मूनिर ठाई राक्षस क्रमने गिल मार ।
 राम बलेन सीता कुन इहार आवान्तर
 इल्लौल बातारि तारा दूरे महोदर ।
 मायावी राक्षस तारा नाना माया दिरे
 बातापि गाड़र हैरा बुक्षुवरि करे ।
 ताहार ताई इल्लौल जानेत मरीत
 लोकयदी देखिय ऐन आदुत पंडित ।

ଆଦର କରି ବୁଝନେରେ ଦେଇ ନିଷ୍ଠନ
 ଗାଡ଼ରେ ଯାଂମ ଦିଯା କରାର ଭୋଜନ ।
 ବୁଝନ ଶରୀରେ ଗାଡ଼ରେ ଯାଂମ ପାଞ୍ଚ
 ବାତାପି ବାହିର ହୟ ଇଲ୍ଲେଲ ପଥନ ତାଙ୍କେ ।
 ମେଟ ଚିରି ବାହିର ହୟ ବୁଝନ ତଥନ ଯରେ
 ବୁଝନ ବଦି କରିଯା ବେଳୀଯ ଦୁଇ ସହେଦରେ ।
 ବୁଝନ ବଦି କଥା ଶୁଣି ଆଶ୍ରମ ମହାମୁନି
 ଇଲ୍ଲୋଲେ ଠାଇ ଦାନ ଢାହେନ ଆପନି ।
 ଦୂରେ ହେତେ ଆଇଲୀଏ ଆସି ପଥିକ ବୁଝନ
 ଗାଡ଼ରେ ଯାଂମ ଯୋରେ କରାଇ ଭୋଜନ ।
 ମୁନିର ବଚନ ଶୁଣି ଇଲ୍ଲୋଲେର ହାମ
 ଏକାକୀ ଧୀର୍ଵାନ ମନି ଗାଡ଼ରେ ଯାମ ।
 ମନି ବଲେନ ଅନେକ ଦିନ ଆଛି ଓପରାମ
 ଭୋଜନ କରିବ ଆସି ଗାଡ଼ରେ ଯାମ ।
 ବାତାପି ଗାଡ଼ର ହୈଲ ଯାରୀର ପୁରୁଞ୍ଜୀ
 ଗାଡ଼ର କାଟିଯା ତଥନ ଅନେକ ବୁଝନ ହାଜ୍ଜେ ।
 ବଦ ଆମ କରି ମୁନି ଭୋଜନ କରିତେ ବୈମେ
 ହାତେ ଥାନା କରିଯା ତଥନ ଇଲ୍ଲୋଲ ପନ୍ଦରଣ୍ଣ ।

ଗନ୍ଧୀ ଦେବୀ କଲିଯା ମୁନି ମନେ । ତାଙ୍କେ
 ଅଳକ୍ଷିତେ ଗନ୍ଧୀ ଦେବୀ କମୁଳୁ ଚୁକ୍ଳେ ।
 ଗନ୍ଧୀ ପାନ କରିଯା ମୁନି ବୁଦ୍ଧ ଯତ୍ତ ଜଣେ
 ମୁହଁୟେ ଯାଂମ ମୁନିଭୋଜନ କରେ କୋଣେ ।
 ଜୀବ ଶୈଳ ଯାଂମ ମୁନି ଘଡ଼ କରିଲ ଭୋଜନ
 ନର ହୀର ଢାଣେ ମୁନି ଇଲ୍ଲୋଳ ତାଙ୍କେ ଡାନ ।
 ମୁନି ବଲେ ଇଲ୍ଲୋଳ କୋଥା ଦେଖିବ ବାତାନି
 ଇଲ୍ଲୋଳ ବଲେ କୋଥା ଆଇମହ ବାତାନି ।
 ମିଂହ ପାଇଲେ ଯେନ ବିରିଲ ଭକ୍ତ ହାତି
 ଇଲ୍ଲୋଳ ମାରିତେ ମନୁନା କରେ ଯହାଶତି ।
 ପଞ୍ଚିତ ହେଇବା ତୋମାର ବୁଦ୍ଧି କେନ ସାଟେ
 ତୋମାର ବାତାନି ଏହି ଆଜେ ଯୋର ପେଟେ ।
 ମୁନିର କୃପାନ୍ତ ରାଜ୍ଞମ ପାମରେ ଆଖନା
 ଯନ୍ତେ ଯକ୍ତକର୍ମ କରେ ଯେନ ପଞ୍ଚେ କରୁନା ।
 ମେହି ଅଗ୍ନିତେ ଇଲ୍ଲୋଳ ପୁତ୍ରିଯା ମରେ
 ଏହି ପୁରୁଷୀର ମୁନି ଦୁଇ ରାଜ୍ଞମ ଯାରେ ।
 ଏହି କଣେ ମାରିଲ ମୁନି ରାଜ୍ଞମ ଦୂର୍ଜ୍ଯ
 ତୋରେବନ ବୁଦ୍ଧା କରେନ ମୁନି ଯହାଶ୍ରୀ ।

एहे आइलाय अगीस्तोर उपोदन
 मरुल कार्य सिद्ध हय मूनिदरशन ।
 मरुल कथा क्षिते राय गीलेन मूनिर हारे
 हेन कोले शिष्य एहे आइल वाहिरे ।
 मूनिर शिष्य देखिया बलेन लक्ष्म
 रुमुनाप ओमियांचेत मूनिमप्राप्तन ।
 एतेक बठने शिष्य गोल अड्याक्तरे
 रायेर कथा कहेन गिया मूनिर गोठरे ।
 राय लक्ष्म दीता हारेते तिन जन
 तोमारु आजा पाइले करेन ममुषन ।
 रायेर ममाद पाहियां अगीस्तु यूनि
 शीराय लक्ष्म दीता घाटे करि आनि ।
 मूनि सतार पूनेय राय आइलेन हारे
 एतेक बठने शिष्य ओमिया वाहिरे ।
 राय लक्ष्म दीता लइया गोल मूनिर गोठरे
 राय लक्ष्म दीता देखि हत्रिष अड्यरे ।
 मूनि बलेन गोमात्रिः अर्द्धव दरशन
 अगीस्त्यरु ठरन बद्धिलेन तिन जन ।

एतेकं सप्तदे एविष्णा राम्य हैला। एनवासी
 पानु लागियाजिल लक्ष्मन सीर्वं करमी।
 लक्ष्मनेर चरित्रे आशारु चम्भकार
 तोयारु पूष्टपे पृथग्पी हैयाजे जनारु।
 ताने तोगे उपहारु करये तोजन
 एज्ञान्वय आनिया देये करिते उक्खन।
 युनिर आदरे इयं पंख पीरिति
 सीर्वंरु महित राम वक्षिलेन राति।
 पुत्राते करिलेन राम्य मून उर्वन
 युनिरु मदिते युक्ति करेन तिन जन।
 वापेत्रु मत्त्वा पालिते ठोक्क वस्त्र बने
 आजा करु धीरिव युनि गिया बोन छाने।
 गोदावरीर तौरे राम्य दिव्या आउतम
 पक्षदट्टी गिया राम वक्ष तिन जन।
 विश्वरूपारु निर्विर्त अद्भुत विनुक वान
 मैइ विनुक युनि इयेरे दिलेन दान।
 नाना रुठ दिलेन युनि सोनारु छोवर
 अनेक रुठ दिया युनि करिलेन आदर।

ମୁନିର ତୀଏ ରହୁନାଥ ମାନିଲ ଯେଳାନି
 ଘତେକ ପୁର୍ବାଦ ପଡ଼ିବେ ମଙ୍ଗଳ ଜୀବେ ମୁନି ।
 ପଞ୍ଚବଟୀ ଚଲିଲ ତଥନ ରାଧୀ ତିନ ହାତି
 ରାଧୀରେ ପାଠାଇଲ ମୁନି କୁରି ବିନୟ ସ୍ଵର୍ତ୍ତ ।
 ଜାଟୀୟ ନାମେ ପଞ୍ଚକରାଜେର ମେ ଦେଶେ ବସନ୍ତ
 ରାଧୀର ବାଟୀ ପାଇୟା ପଞ୍ଚା ଆସି ଶୀତୁଳିତ ।
 ଗନ୍ଧାରମନ୍ଦିନ ଆଖି ଜାଟୀୟ ନାମ ଦିରି
 ତୋଷାର ବାପେର ଯିତ୍ର ଆଖି ପରିଚୟ କୁରି ।
 ପଞ୍ଚକରାଜ ନାମ ଆଖାର ପିତାମହୀ ବିନତା
 ବିନତାନନ୍ଦନ ଗନ୍ଧାର ଆଖାର ପିତା ।
 ଶନିର ପୁର୍ବେ ତୋଷାର ପିତାର କରିନୁ ଓପଞ୍ଚାନ୍ତ
 ତେଣେ ତୋଷାର ବାପେର ମନେ ଯିତାଲି ଆଖାର ।
 ଆଇମୀ ରାଧୀ ମାତୀ ଆଇମ ଯୋର ଘରେ
 ମେହି ଦିନ ବାସା ଦିଲ ଆତିଥିବରହାରେ ।
 ତିନ ଜନ ଅନୁବର୍ଜିତୀ ଲୈଯା ଗୋଲ ପାଣି
 ପଞ୍ଚବଟୀ ଦେଖିଯା ରାଧୀ ବଡ଼ ଇଲ ମୁଖୀ ।
 ଲକ୍ଷଣେ ବଲେନ ରାଧୀ ବାଂଦି ବାସାଘର
 ଶୋଦାବରୀର ଅଳେ ମୁନ କୁଣ୍ଡି ନିରକ୍ତର ।

ଲକ୍ଷ୍ମନ ବଲେନ ଠାକୁର ତୁ ସିଂହ ପୁରୀନ
 କୋନ ଯାନେ ବାଁଦିବ ସର କୁହ ମମିଦାନ ।
 ହାନ ଦେଖେନ ରାମ ଗୋଦାବରିର ତୀରେ
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋହିତ ପାତର ଭୁଯନ୍ତିରେ ।
 ନିଛଟେ ପୁମର ଘାଟ୍ ଗୋଦାବରିର କୁଳ
 ନାନ । ତୀର୍ଥ ମମୁଲିତ ବିଚିତ୍ର ହଳ ହୁଲ ।
 ରାମ ବଲେନ ଏହିପାନେ ବାଁଦି ତୁ ଯି ସର
 ପକ୍ଷିରାଜେର ମନେ କଥା କହେନ ଇତିଷ ଅଭର ।
 ରାମେର ଆଜ୍ଞା ପାଇସା ଲକ୍ଷ୍ମନ ବାଁଦିନ ସର
 ଏହ ଦିନେ ଲକ୍ଷ୍ମନ ବାଁଦିନ ସର ମୁନ୍ଦର ।
 ନିର୍ବିତ କୁଳସି ପାତି ପୁନ୍ତ୍ର ରାଣି ।
 ଅଗ୍ନି ପୁତ୍ର ତିନ ଜନ ହଇଲ ପୃହାମୀ ।
 ଏର ପୁରେଶ କରେନ ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମନ ବାଁଧାନି
 ହେବାଲେ ପକ୍ଷିରାଜ ମାଗିଲ ମେଳାନି ।
 ନିର୍ଭୟ ହୈଯା ତିନ ଜନ ବେଡାଓ ଏହ ବନେ
 ଯଥନ ଯେ ଆଜ୍ଞା କର ଆମିବ ଏହିପାନେ ।

ଏତ ବଳି ପଞ୍ଚରାଜ ଶୁଭିଲ ଆଣ୍ଟାଣେ
 ଦୁଇ ପାଥୀ ମାରିଯା ଗେଲ ଆଖନାର ଦେଶେ ।
 କୁଜନୀ ଦକ୍ଷିଣା ରାଁମ ଓଡ଼ିନ ପୁତ୍ରାତ କାଳେ
 ଶୁନ କୁରିତେ ଯାନ ରାଁମ ଗୋଦାବରିର ଅଳେ ।
 ଲକ୍ଷ୍ମନ ଠାକୁର ଯାତ୍ରା ଲାହୋ କୁଳମି
 ଶନ୍ତି ଘରେ ନା ରହେନ ଯାତ୍ରା ଶୀତ୍ରା କଂମୀ ।
 କଥା କୁହିତେଯାନ୍ତ୍ର ଗେଲେନ ଗୋଦାବରୀ
 ଶୁନ କୁରି ଘରେ ଆମି ରାଁମ ଶୀତ୍ରା ସୁଦରୀ ।
 ରାଁମ ଶୀତ୍ରା ଘରେ ଥାକେନ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଆନେନ ଛଳ
 ଶୁଭସ ଛଳ ଶୁଲ ଧାନ ଗୋଦାବରିର ଅଳ ।
 ପଞ୍ଚକୋଟି ଉପି କୁରିଲେ ଛଳ ହୟ ମହମୁକୋଟି
 ଦେଶ ବନ୍ଦମର ବେତାନ ରାଁମ ମୁନିର ବାଟୀ ।
 ତେବେ ବନ୍ଦମର ବେତାନ ରାଁମ ଚୌଦ୍ଦ ପୁରେଶ
 ହରସିତ ତିନ ଜନ ନିରୁଟ୍ଟ ଯାବ ଦେଶ ।
 ମତ୍ୟ ପାଲିତେ ରାଁମେର ଆଜେ ଏଣ ବନ୍ଦମର
 ହେଲ ବେଳା ରାଁମେର ତରେ ପତେ ଆପାତର ।
 ପଞ୍ଚବଢ଼ୀ ରହେନ ରାଁମ ଦୈଵ ପାପତି
 ଇନକାଳେ ଆଇଲ ତଥୀ ଶର୍ଵନଧୀ ରାଁଜୀ ।

ଶାରନେର ଡଗ୍ଗୀ ମେ ନାୟ ଶୂନ୍ୟ
 ଦୈଵଦୋଷେ ରାମେର ମନେ ହଇଯା ଗେଲ ଦେଖୋ ।
 ଭୁଗିତେ ଗେଲ ରାମେର ଗୃହାଳୀ
 ରାମ ଦେଖିଯା କୁଞ୍ଜୀ କାମେ ହୈଲ ତୋଳା ।
 ମର୍ବଦ ଲଙ୍ଘନ ସିରେନ ରାମ ବିକୁ ଆହତାର
 ହେବ ରାମେର ମନେ କ୍ଷେମନେ ହୟ ନିତ୍ତାତେ ଶୁଣିର ।
 ଯହାପୁରୁଷ ରାମ ବାଟିନ ଆୟି ନିର୍ବାଚିତର
 ରାକୁମରୁତ୍ତି ଏହି ହୈଲ ଅତି ଯାନୋହର ।
 ଜିତେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ରାମ ବିର୍ମାତେ ରାଧାନି
 ପୁରୁଷ ଢାହିୟା ବେଡାଇ ଆୟି ଅଦିମର୍ତ୍ତାରିଣୀ ।
 ପରବତ ନାଭିତେ ଠାହେ ବଲେତେ ଦୁରରଳୀ
 ରାମ ଭୁଲାଇତେ ରାଜୀ ପାତେ ନାନା ଛଳା ।
 ବେଶଦୀରୀ ହୈଯା ବେହୀୟ ପରୁମ କପିଳୀ
 ରାମେର ମନେ କହେ ରୂପା ହାନ୍ୟବଦନୀ ।
 ରାଜକୁରୀର ମୟ ଦେଖି ଉପେକ୍ଷିତ ହେବେ
 ଏହନ କାନନେ କେତ କରିଯାଇ ପୁରେଣ ।
 ଦେଖ ବନ ଭରିଯାଇଁ ଦୋଷନ ରାକୁମ
 ଏମନ ଦନେ ବେଜାଓ ତୋମାର କେମନ ସାହସ ।

विन्दुर दूर नाहि राक्षसी आइल निष्ठटे ।
 मूद्र शरीर तोगरा पड़ला शक्टे ।
 माया पातिया जिजामेन निशीचरी
 राक्षसिर माया राय बुझते ना पाय ।
 सरल हदय राय परिचय करि
 दण्डपेर पूष्ट आयि राय नाय विरि ।
 भाइर नाय लक्ष्मन योर मीता नाये ची
 सठोर छारने योरा बनै छिरि ।
 वापेर मत्ता पालिते हइलाय बनवासी
 चोद बहुमर बने थाकुर हैया उपमी ।
 परम मूद्ररै तुमि लक्ष्मी मूर्तियती
 एकेश्वर बने बेडाओ हैया युदती ।
 एतेक पूजन राय सरल हदय
 आपनार राक्षसी उबे छारे परिचय ।
 शुभ अपां बले आयि रावनेर भगिनी
 नाना देशे भुमि हैया छायाचारिनी ।
 देशै बेडाइ आयि छाँडे नाइ तर
 डायार ची हैते आइलाय तोयारु गोळा ।

लक्ष्मीरे रैसें डाइ रावन राजा।
 निद्रा पाय कुपुकुल बले महात्मा।
 धर्मविज्ञान आजेन डाइ विभीषण
 तिक्टो आजे योर डाइ घर दृष्टन।
 मश्वरे आग्ने आग्नि कृनिष्ठ उग्नी
 तोयार श्री हैले दिना कृतिया मानि।
 मूर्ख ऐवर्त आर छैलांश शनार
 तोयार मने बेडाइर मठल मंमार।
 देवर्पुर पाव यप्ति ताइ शनुष्यार मर्हार
 तोयार आयार कोतुके कृतिव शृंशीर।
 ताना कोतुके बेडाइर अनुरीक गाति
 एत ओऽना दिरे तोयार मीता मती।
 तोयार आयार पाचति सीता आर लक्ष्मण
 शुद्धिया कार्या नाहि कृतिव लक्ष्मण।
 आयार कौदे देख राय क्रमन आयार बेश
 सीतार आयार कौ आनेक विशेष।

दुर्वेश तोमार मीठा बड़ई निघना।
 एथन चौरी लैया थाकु राय शने नाई धूना।
 लक्ष्मन भाइ पाइव तोमार मीठात युबती
 केलि करिया बेडाइव दूइ व्यक्ति।
 राय बलेन मीठा ना करिह द्रास
 लक्ष्मन मीठार मने राय करेन ओपहास।
 परिहास करेन राय बठन ढुर
 द्राक्षमी भागिते बलेन बठन मदुर।
 आशार चौरी हइले हवेत मतिनी
 लक्ष्मणेर चौरी हउ लक्ष्मन बड़ ओनी।
 मूठाक लक्ष्मन भाइ मनोहर बेश
 पोदन मष्टा कर तुमि कहि ओपदेश।
 गोदवर लक्ष्मन भाइ परम सुदर
 लक्ष्मणेर चौरी नाई तुमि कर मर।
 तोमा हेत एथन कोपाय पावेन कपमी
 मता जानेते राँझी मने हासि।
 युवक हइया तुमि एकेला बंग राति
 इसकीजा तूझी तुमि आशार मंहति।

ଲକ୍ଷନ ବଳେନ ଆସି ଶୀର୍ଷେର ଦାସ
 ସେବକେର ଚାହିଁ ହିଲେ କିମେର ନାୟ ପଣ ।
 ତ୍ରିଭୁବନେର ନାଥ ରାଯ ଅର୍ପଦ୍ଵାର ରାଜୀ
 ରାଜରାଜୀବି ହଇଲେ ମତେ କରିବେଳ ପୂଜୀ ।
 କୋନ ତିନ ବିରନ ମିତୀ ତୋଷାର ଗୋଚର
 ମିତୀ ମନୀନ କରିତେ ପାର ତୁମି ମନୋହର ।
 ଯାଏ ଉଜ୍ଜବ ତୁମି ହଇଯା ମୌରଦୀନ
 ମାନୁଷୀଙ୍କ କି କରିତେ ପାରେ ତାମାବିଦ୍ୟମାନ ।
 ଓହୀମ ନା ବୋକେ ବଚନର୍ଥ ଦୀଯ
 ଲକ୍ଷନ ଏତିରୀ ଏଧନ ରାମେର କାଜେ ଯାଏ ।
 ଲକ୍ଷନ ଏତିରୀ ଆଇଲାଯ ତୋଷାର ପାଶେ
 ପାପତି ଦୂଢାଇବ ମିତୀ ଗିଲିର ଗୋମେ ।
 ମୂଧ ଯେଲିଯା ଯାଏ ମିତୀ ଗିଲିବାରେ
 ରାମେତେ ବିକୁଳ ମିତୀ ରାକ୍ଷସୀର ତରେ ।
 ଫନେ ଦକ୍ଷିନ ବାୟେ ଫନେ ପଞ୍ଚାନ୍ତ ମିତୀ
 ମିତୀର ଭୟ ଦେଖି ରାମେର ମନେ ଲାଗେ ବ୍ୟଥା ।
 ଯେଇଦିଗେ ଯାନ ମିତୀ ମେଇଦିଗେ ରାକ୍ଷସୀ
 ରାକ୍ଷସୀର ତରେ ଛାପେ ମିତୀତ କାମୀ ।

ରାୟ ବଲେନ ଲକ୍ଷନ ହେତୁ କର ଓପରୀ
 ଇଶିତେ ବଲେନ ରାୟ ବଠନ ପୁରୀଶ ।
 କୋଟି ଲକ୍ଷନ ବାର ଏତେ ଦିବ୍ୟ ବାନ
 ଏକ ବାନେ ରାକ୍ଷସୀର କୌଣସି ନାହିଁ ହୋଇ ।
 ରଙ୍ଗ ରାଜୀ ହୈଲ ଦୀର୍ଘ ପତେ ମୁହଁ
 ଅକ୍ଷାଧିର ରାକ୍ଷସୀର ଭାସିଲ ଖୋନିତେ ।
 ରଙ୍ଗେ ରାଜୀ ହେଯା ପାତ୍ର ପର ଦୂଷନେର ପାଶେ
 ଯାତ୍ରୀ ହାତ ଦିଯା କୁଳେ ପାତ୍ର ଆମେ ।
 କଷିଲ ପର ଦୂଷନ ରାକ୍ଷସେର ମେନାପତି
 ହୋଇ ବେଟୋ କରିଲେକ ଏହିନୀର ଦୁଃଖି ।
 ମାଣିରେ କୁଳେ ଥାନା ବନେର ଭିତରେ
 ଓହାରିଯା କୋନ ବେଟୋ ଆଇଲ ଯାରିବାରେ ।
 ପର ଦୂଷନେର ଥାନା ଘେନ ଘୟେର କାରନ
 ଚୌଦ୍ର ହାଜାର ରାକ୍ଷସେ ଯାହାତ ଭାଜନ ।
 ରାବନ ହାଜା ନା ଯାନେ ଆଖନା ନା ଜାନେ
 ଯାରିବାରେ ଓହୀ ମୃଜିଲ ହୋଇ ଜାନେ ।
 ସମୟାତ ଶୁର୍ବନଥ କହେ ବିରେ ।
 ଯାନୁଷ ଦୁଇ ବେଟୋ ଆମିଯାଜେ ବନେର ଭିତରେ ।

ଉପମ୍ରିର ଦେଶ ସିରେ ନହେତ ଉପମ୍ରୀ
 ମଦେ କୁରି ଲୈଯା ବେଜାଏ ପରମ କର୍ମମୀ ।
 ଏଣୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଲ ଝାଁଡି କୁହେ ଆର କୌଣ
 ଭାତୀର ଢାଇଲ ଝାଁଡି କୁହିତେ ସାମେ ଲାଜ ।
 ଶାନୁଧେର ମାଂସ ଧାଇତେ ଗେଲ ଯୋର ମାତି
 ଲାକୁ କାନ କାଟେ ଯୋର ଏଇ ଅନ୍ଧାରୀ ।
 ଚୌଦ୍ର ହାଜାର ଛିଲ ତାର ପୁରୀନ ମେନାପତି
 ଶୁଦ୍ଧିବାରେ ଧର ତାରେ ଦିଲେତ ଆବୃତି ।
 ରାଯ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଯାଦିଯା ଆନ ତାହାର ଘରବୀ
 ଗୀଯେର ମାଂସ ଧାଇ ତାର ମୂଳିନି ଗୁଡ଼ିନୀ ।
 ଯାର ଠାଇ ବହିନୀ ପାଇଲେ ଅନ୍ୟାନ
 ତାର ରତ୍ନ ମାଂସ ତୁଥି କର ଗିଯା ପାନ ।
 ଜୀଠ ଘରକା ଶେଲ ଯୁଷଳ ଯୁଦ୍ଧର
 ମେନାପତି ଦୀର୍ଘ ଯେନ ସମେର କିଞ୍ଚିର ।
 ଯାରୁ କୁରିଯା ବୀର ଚୌଦ୍ର ନିଶ୍ଚାନ୍ତର
 ରାଯ ଦେଖାଇତେ ଶୁର୍ବନ୍ଧ୍ୟ ହାଇଯା ଆଗିମାର ।
 ଆମିଯା ଉପନିତ ହୈଲ ପଥୀ ରାଯ ଲକ୍ଷ୍ମନ
 ଶେନ୍ଦ୍ର ଶୁନି ବୌହିରେ ରାଯ ଆମି ଉତ୍ତରନ ।

ହଳ ହୁଲ ମାଇ ଆଶରା କାରେ ନାହିଁ ହିଁ-ମି
 ବିଲା ଅନ୍ତରାବେ ତୋଷରା ଦୀଇଯେ ହେବ ଆମି ।
 ଏତ ଯଦି ରଦ୍ଦୁପତି କହିଲ ଓତ୍ତଙ୍କ
 ଦୁଆଯେରେ ତାଙ୍କିଯା ବଳେ ଚୌର୍ଦ୍ଧ ନିଶ୍ଚାତର ।
 ତଥମ୍ଭିର ବେଶ ଦୂଇ ଭାଇ ଥାଣ୍କ ପକ୍ଷବଢ଼ୀ
 ରାଜାର ଉଗ୍ରିର କେତ ନାହିଁ କାଳ କାଟି ।
 ଯେ ରର୍ମ କରିଯାନ୍ତିମ ଜୀବନେ ନାଇ ମାତି
 କୋଣ ମୁଖେ ସଲିମ ନା କରି ଅନ୍ତରାଦି ।
 ତୁମ୍ଭ ଏକେଶ୍ୱର ଆଶରା ଚୌର୍ଦ୍ଧ ଜନ
 ଚୌର୍ଦ୍ଧ ଜନେର ଠୀଇ ପଞ୍ଜିଲେ ନା ରବେ ଜୀବନ ।
 ରାକ୍ଷମେନ ମନେ ପୁଞ୍ଜ ବଡ଼ଇ ମାଇମ
 ଆଠି କରତା ଶେଳ ଟୋପି ଏକିଲ ରାକ୍ଷମ ।
 ଏହ ବାଲେ ରାଯଚନ୍ଦ୍ର ଚୌର୍ଦ୍ଧ ବାନ କାଟି
 ମୁଦ୍ରର ମୁଷଳ ଶେଳ କାହିଁଯା ଫେଲେ ଆଠି ।
 ଚୌର୍ଦ୍ଧ ବାନେତେ ରାଯ ପୁରିଲ ମଜ୍ଜାନ
 ଚୌର୍ଦ୍ଧ ରାକ୍ଷମ ରାଯେ ବାନେ ତାଜିଲ ପରାନ ।
 ମେଡିଯା ବାନ ଆଇଲ ରମ୍ଭନାଥେର ତୁଳେ
 ରାକ୍ଷମ ବିନାଶହେତୁ ଶୁନ ମରବ ଜନେ ।

କୃତ୍ତିବାସ ପଣ୍ଡିତ ବିଦିତ ସମ୍ବଲୋକେ
ପୁରୀର ଶୁନିଯା ଗୀତ ରଚିଲ କୌତୁକେ ।

ଚୌଦ୍ଦ ରାକ୍ଷସ ପଢ଼େ ଶୂନ୍ୟଧା ଜର ଦେଖେ
କୁମ ପାହିରୀ କୁହେ ଶିଥା ପାରେର ଅଭ୍ୟାସେ ।
ଶୁନ୍ୟବାରେ ପାଠୀଇଲ ତାଇ ଚୌଦ୍ଦ ରାକ୍ଷସ
କୋଟି ପୁର୍ଣ୍ଣଜନ ନା କୁରିଲ ମାବ ଅପବଶ ।
ଚୌଦ୍ଦ ରାକ୍ଷସ ପାଠୀଇଲ ଅନ୍ଧ ଧରମାନ
ହାମ୍ରେ ବାନେ ଚୌଦ୍ଦ ଦୀର ହାଇଇଲ ପରାନୀ ।
ଧର ବଳେ ଦେଖିବେ ତୁମି ଆମାର ପୁତ୍ରାମ
ଆମି ଧାରିତେ ତୁମି ନା କର ଯନ୍ତ୍ରାମ ।
ଆଠି ଘରତା ଶେଳ ଟାଙ୍ଗି ଧରମାନ
ଚୌଦ୍ଦ ହାଜାର ରାକ୍ଷସ ନାହେ ପରବତ୍ତମାନ ।
ପୁରୀଲ ପାତୁରେର ଛତ୍ର ତାହେ ନାନା ଯନି
ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ଦୃଜା ପତାଳ ରଥରୁ ମାଜନି ।
ଚନ୍ଦ୍ର ମୂର୍ଯ୍ୟ ଜିନିଯାତ ରଥ ଓଞ୍ଚାଲ
ପୁରାଲ ଯୁଦ୍ଧାର ହାରୀ କୁରେ କନ୍ଧମଳ ।

କୁନ୍ତକ ରାତିତ ରୂପ ବିଚିତ୍ର ନିର୍ମାଳ
 ପରନରେଣେ ଆଶ୍ଚ ଘୋଡ଼ା ରଥେର ଯୋଗୀନା ।
 ଅନ୍ଧମୟ ଏତ ଅକ୍ଷ ରଥେର ଉପର ତୁଳ
 ରଥେର କୁମ୍ବ ଦିଇଯା ଓଠ ଧର ମହାବଲୀ ।
 ଆଚସ୍ତିତେ ଗୃହିନୀ ପଢ଼େ ରୂପଦ୍ଵିଜେ
 ଓପଲିଯା ରଥେର ଘୋଡ଼ା ରହେ ମଗ୍ନ ଡେଜେ ।
 ଯେଦେଇ ଗଞ୍ଜନେ ଗଞ୍ଜ ବୀର ଦୂଷନ
 ଆଗେ ଯାଇବ ରାମ ପଞ୍ଚାମ ଲକ୍ଷଣ ।
 ଦ୍ଵାକ୍ଷମ ଆଇଲ ଏତ ପରମ କୌତୁକେ
 ଶ୍ରୀତିର୍ବାମେ ରାମାୟନ ଗାଇଲ ଶୁନମର୍ଯ୍ୟଲୋକେ

ରାମ ବଲେନ ଲକ୍ଷଣ ଶୁନ କୁଟକେତୁ କୁଳକଣି
 ମୀତା ଲୈଯା ଧାଇ ତାଇ ଏହ ରନଶୁଲୀ ।
 ବୁନେ ଥାହିଲେ ହିତେ ଦୋଷର ଉପର୍ଣ୍ଣାର
 ଏଥି ଥାହିଲେ ମୀତା ପାବେ ତ୍ୟାଗର ।
 ଆମାର ଦିବ୍ରି ତାଇ ଲକ୍ଷଣ ଚଲଇ ମନ୍ତ୍ର
 ମୀତା ରାମିହ ନିଯା ପରତୁହାଙ୍କ ଭିତର ।

କୁଣ୍ଡ ପଦି ଲକ୍ଷମନେରେ ବଳିଲେନ ରାମୀ
 ମାତା ଲଈଯା ଲକ୍ଷମ ଗୋଲେନ ସମ୍ମାନୀ ।
 ରନ ଦେଖିତେ ଦେବଗନ ରହେ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ
 ଅନ୍ତରୀକ୍ଷେ ଥାଣି ଦେବତା ରମ୍ଭୁନାଥେ ଦେଖେ ।
 ଏକଷ୍ଵରଯାତ୍ର ଚୌଦ୍ର ମହମୁ ରାକ୍ଷମ
 କେମନେ ତିନିରେ ରାମ ବଡ଼ଇ ମାଇମ ।
 ତାଙ୍କିଯା ରାମେରେ ବଳେ ଧର ଦୂଷନ
 ମାନୁଷ ହଇଯା ତୋର ରାକ୍ଷମେନ ମନେ ରନେ ।
 ଦୂଷନେର ବଢନ ଶୁଣି ଧର ବୀର ହାମେ
 ଛୟ ହାଜାର ରାକ୍ଷମ ଲୈଯା ରାମେରେ ରୋଷେ ।
 ଦୂଇ ହାଜାର ରାକ୍ଷମ ଲଈଯା ତ୍ରିଶିରାର ଭିତ୍ତନ
 ଛୟ ହାଜାର ରାକ୍ଷମ ଲଈଯା ଠଳିଲ ଦୂଷନ ।
 ଚୌଦ୍ର ହାଜାର ରାକ୍ଷମେ ହଇଲ କୁଳକୁଳ
 ରାମେରେ କୁଷିଯା ଯାଏ ଧର ମହାବଲୀ ।
 ତୁଳିଦିଗେ କୁଟକ ରାମ ହଇଲ ମରୀ
 ବୁଝାଦି ଦେବଗନେତ୍ର ଯନେ ହଇଲ ମନ ।

रुधेर यायथि ठालैइन अष्ट दोङ्गा
 रायेर ओपरे घेले आठि घाकडा ।
 अक्षान पूरियाँ राय एक वान धरमान
 घर वीरेन वान काटि छडे धान ॥
 दूइ जने वान वरिष्ठ दोहे विनुद्दर
 दोहे दोहे विक्षिया करिन तर्जुर ।
 दूइ जनेर गा वाहिया रक्त पत्ते मोते
 दूइ जनेर गायेर रक्ते दूइ वीर तिते ।
 एक अहम् वान राय पुलि विनुके
 अहम् वान यावेत राय राक्षसेर दुके ।
 रुठक राक्षसेर ओठिल फलवलि
 आरु रुठक स पलाय आउद्दर चुलि ।
 अहम् राक्षस पत्ते आरायेर वाने
 गोक्खर अस्त्र योते राय विनुद्दर उने ।
 अक्षल राक्षस हैल ऐन रायमय
 आपना आपनि ठाटक नाहि पंडित्य ।
 आपनां आपनि राक्षस वरे महाशान
 अक्ष वाने जय हाजार राक्षस मःहार ।

ସତ ଠାଟ ପତିନ ଧର ବୀରଯାତ୍ର ଆଜେ
 ଦୂଷନେର ମେନାପତି ଦେଖେ ତାର କାହେ ।
 ଆପନି ନିଷ୍ଠ ଲଈଯା ବୀର ପଞ୍ଜି ମୁଗ୍ନାଯେ
 ହାତେ ଶୁଳ କୁରିଯା ପାଯ ଯାଇତେ ଶୀର୍ଣ୍ଣାଯେ ।
 ଶୁଳ କୁଟିତେ ରାଯ ପତ ବାନ ଏହି
 ଶୁଳେ ଠେକିଯା ବାନ ଓଷତିଯା ପତି ।
 ଅକ୍ଷୟ ଶୁଳ ପାଇଯାଜେ ବୁଝାର ଦରେ
 ଶୁଳେ ଠେକ ଓଷତେ ବାନ କିନ୍ତୁ କୁରିତେ ନାହେ
 ବାନେତେ ପଞ୍ଜିତ ରାଯ ବୁଦ୍ଧ ନାହି ଘାଟେ
 ଶୁଳେ ମନେ ଦୂଷନେର ଦୁଇ ହାତ କାହେ ।
 ଦୂଷନେର ଦୁଇ ହାତ ଚନ୍ଦନେ ବ୍ରଷ୍ଟି
 ଦୁଇ ହନ୍ତ କାଟି ଗୋଲ ପତିଲ ବ୍ରମିତେ ।
 ଶାଯେର ଶୁଳାଯ ଦୂଷନ ବୀର ଭ୍ୟାଜିଲ ପଦ୍ମାନ
 ରାମେର ତରେ ଦେବଗିନ କୁରିଜେ ବାପାନ ।
 କୀର୍ତ୍ତିବାସ ରାମାଯନ ଗାୟ ପେଇ କୌତୁକେ
 ଦୂଷନ ଆଦି ମେଳା ପତିଲ ଅରନ୍ୟକେ ।

दृष्टि परित्याग करने माने छिठ्ठे
 काँतर हइल वीर चक्रवर्त जले तिते ।
 हाते अच्छ रुद्रिया दीइया आँउ सरे
 एउ मेलापति योर एका राम याँद्रे ।
 राम आर पर वीर हैल आग्निर मोसर
 दृश्य दिग्म जल शुल हैल अक्षकाँर ।
 अवरुद्ध वान एक्कजे विश्वर
 काण दिया पर वीर रुद्रिया उत्तर ।
 यानुष्म हैया बेटो तोर एउ अहकार
 पदांडि यार्दिया तोर हरिष अक्षर ।
 दउ वान यारिष वानेर ना पाइ मंपग
 कुठ गंड वान एउ नाहि लेखांजोपा ।
 राम वलेन शुन पर हैया मादवीन
 अजय शेल वान पाइयांजि शुनिर शान ।
 शरुहरि शुनि योरे दियाजे अक्षर दून
 आठार दृमर एकि उद्द तहु तहु फुरान ।
 शामेर बठने तार माने लागे तयैकार
 शाम पाइया चिक्किल मंशु आननार ।

ରାକ୍ଷସେର ହାତ ବୁଝି ରାଯ ଏତେବେ ବାନ
 ଧର ବୀରେ ହାତେର ଦିନୁକ ହେତେ ଧାନୀ ।
 ଦିନୁକ କାଟୀ ଗେଲ ଧର ବୀର ଚିତ୍ତିତ
 ଛୁର ନିଯୋବେ ଆର ଦିନୁ ଲାଇଲ ଭାରିତ ।
 ରାମେର ଓପରେ ହେତେ ବାନ ବରିମନ
 ତୁଳିଦିଗେ ଜଳ ଶଳ ଛାଇଲ ମାନ ।
 ତାନା ଅନ୍ତର ଦର୍ଶ ଦିଗ କୁରିଯାଇଁ ପୁରୁଣ୍ଠ
 ରାଯ ଜିନିତୁ ଦଲି ମନେ ହାମ ।
 ଯେ ଦିନୁକେ ହୃଦୂନାଥ ମରୁଳ ରାକ୍ଷସ ଜିନେ
 ରାକ୍ଷସେର ହାତେର ଦିନୁ କାଟିଯା ପାତେ ବାନୀ ।
 ଯେ ଦିନୁକୁ ଦିଲେନ ଅଗିନ୍ତ୍ଯ ଶୁନିଦରେ
 ମେହି ଦିନୁକେ ହୃଦୂରୀର ମଜ୍ଜାନ ପୂରେ ।
 ଆଖନି ବିଷୁ ରାତ୍ର ବୀର ପୂରେନ ମଜ୍ଜାନ
 ରାକ୍ଷସେର କାଟିଯା ପାତେ ହାତେର ଦିନୁକ ବାନୀ ।
 ରାଥର ଦ୍ଵିତୀୟ କାଟିଯା କୁରିଲ ଧାନୀ ।
 ଦ୍ଵିତୀୟ ପାତେ ମାରିପିଲ ମୁଣ୍ଡ ।

अग्निवान् एतेन राय विनुदेदि प्राणी चत।
 शाने काटिया पाते रथेर आह मोठा।
 पवनवेगे एतेन वान् राय तारा घेन जोडे
 आरवार घर वीरेर हांतेर विनु काटे।
 यत्र पतिया घर दौर गांजाहोटा एते
 यत दूर याय गांदा उत दूर पोडे।
 गांजेर लिक्कट लीन गांज सव झुले
 आलो करि आईमे गांदा गगनमण्डले।
 दुक्क अपि झुले गांदा ना राहे माय वाले
 त्रिभुवने एकाकार छाइल आउने।
 यत्र पतिया रघुनाथ आर वान् एते
 अग्नि अलिया वान् आकाश योडे।
 अग्निसम वान् झुले पवर्त आकार
 अग्निवाने पूडिया गांदा हइल मङ्हार।
 गांदा काटिया राय पाइल अपसर
 भाङ्गेर घरहिल राङ्कम हइल घाँटे।
 गांज उपाति घेले घर वडे दीपल
 गांज काटिया घेलेन राय महाबल।

ଶୌନ୍ଦ ପାଞ୍ଜର କୁଟିଯା ରାମ ଫେଲେନ ମହୁର
 ଫର ବୀରେର ଶରୀର ରାମ କରେନ ତଞ୍ଚର ।
 ମହାନ୍ତିର ଫୁଟିଯା ଧରେର ତିତିଳ ରଙ୍ଗେ
 ରଙ୍ଗେ ରାମୀ ହୈଲ ବୀର ଠାହେ ଠାରି ତିତେ ।
 ହାତେ ଅନ୍ତି ନାହି ଆର କୁଟିଯା ଦିଲ ରତ
 ରାମେର କଷିଯା ଯାଏ ଲାଇତେ କାମତ ।
 ରାମେର କାମତ ଦିତେ ଯାଏ ଦୈବଦେହେ
 ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାନ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଘୁଡିଲେନ ବ୍ରାମେ ।
 ବ୍ରାମାତେ ପରତ ଯେତ ହୁ ଦୂଇ ଚିଙ୍ଗ
 ଗାଯେ ପୁରୋଳେ ବାନ ପତିଳ ଧର ବୀର ।
 ତୌର୍ଦ୍ର ମହମୁ ରାକ୍ଷସ ରାମ ଜିନିଲେନ କଣେ
 ରାମେର ତଥେ ବାପାନେ ଯତ ଦେବଗିନେ ।
 କୁକୁର ବଲେନ ରାମ କୁମି କର ଅବାନ
 ମହନ ଦେବତା ତୋଯାତେ କରେନ କଳାନ ।
 ମହାଦେଵ ଆମିଶ୍ରାଜେନ ତୋଯାରେ ବଡ ମୁଖୀ
 ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବ ଆମିଶ୍ରାଜେ ଦେଖ ମହମୁ ଆଁଖି ।
 କୁବେର ବକନ ଆମିଶ୍ରାଜେନ ଯତ ଦେବଗିନ
 ଅଛ ଲୋକପାଳ ଆମି କରେନ କୁବନ ।

तोयाँग पुमाँदे एथन बेडार महुन्दे
 राँक्सेर थानांग देव बेडाग आनन्दे ।
 रामेले बन्दिलेन शिया भीता आर लम्हन
 लम्हन करेन रामेर चरन बद्धन ।
 भीता आर लम्हन रामेर बुक्क पापलि
 मान करिया आइलेन राम कुडुली ।
 भीतारे कहेन राम संगुमेर काहिनी
 होउके भीता लैया राम बहिल इतनी ।
 रामेर संगुम घउ शुभर्णपा देखे
 आकाश गमने लक्ष्मी गोल अकुरीक्षे ।
 रावने कहिते घाय मागिरे र नार
 नाक कान नाहि राँझी बिकृति आकार ।
 घार काजे घाय राँझी मेह उप नाय
 घर दृष्टि घाइया राँझी रावन घाइते घाय ।
 राज्यपुण लैया रावन बमेजे आदिरे
 कम्भुरी कुक्कुम रावनेर आजे शोडा करे ।
 राज्यपुण लैया बमेजेन यन्त्रिगन
 हेनकाले शुभर्णपा दिल करुण ।

नांद वानि काटा गेल आहा नाहिच वलि
 मडाऱ्यार भित्रे रांवणेरे देघु गोलागाळि ।
 शृंगीरकोऱुके राजा पाण रांत्रि दिने
 रांकम फरिते नाश रांय आइल वने ।
 ची लैया बेडाऱ्य मंदी केह नाहिआर
 ठोद महसु रांकम रांयेर ठांई गेल मारि ।
 हस्ती घोडा नाहिरामेर वीनाळी दोषवू
 एतेक रांकम मारेर राम एकेष्वर ।
 एतेक वार्ता पाण रांवन शृंगीपांत्र तुणे
 हाहाकारु फरिया शृंगु करे मडाप्पो ।
 क्षतेक कटक तार केमत तार वेण
 उघकिर वने केत राम फरिल पुणेश ।
 काहार नदन राम केमन ममान
 केमन विकम ताहार केमन विनुक वानि ।
 शृंगीपांत्र वले राम दण्डपेत्र नदन
 वापेत्र मडा पालिया बेडाऱ्य वतेवन ।
 उपम्भिर वेण विरे नहेत उपम्भी
 मंदी किं लैया बेडाऱ्य पंडम कृष्णमी ।

ठोक्कर हातार राक्षस मारे ठोक्कर सेनापति
 राक्षस क्षम रुदिते राय ज्वलत मीपति ।
 रायेव मयान भाटे लक्ष्मन शहादीर
 दिनकु बान लइले कुह रुने नहे मिर ।
 रायेव च्छी सीता हय आउये पर्यनी
 द्रुलोहु जिनिया सीता परम क्षमिनी ।
 सीतार बपेव मयान आव नहि च्छी
 कपे आजो कुरिते पाँरे तोमार अहुः पुरी ।
 येन कन ओन दिर तुमि पूषषराजे
 सीतार उन ओन तोमारुहे भाल माजे ।
 राय लक्ष्मन भाषिया आनह तार च्छी
 हास परिहास कुरु लइया मुद्री ।
 येन मनस्तु दिन मे राक्षसकुले
 सीता आनिले मे मरिबे शोहानले ।
 शुभं नपा घु बले राजा मर शुने
 मुद्रर सीतार कुपा राबन भावे माने ।
 युक्ति करे राबन मताविद्यायाने
 राय उज्जाइया सीता आनिव कमने ।

ରାଜସେଇ ମାଁ ମାନୁଷ ବୁଝିତେ ନା ପାଇଁ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ କାହାର ରାବନ ବଶିବାର ତରେ !
ଶୂନ୍ୟର ରୂପାରେ କେହି ହାମେ
ଅବଳ୍ୟ କାଓ ପାଇଲ ଗୀତ ପଣ୍ଡିତ କୀର୍ତ୍ତିବାମେ ।

ଆର ଦିନ ରାବନ ଆଇଲ ବାହିରେ
ରାଜୀର ମନ ବୁଝିଯା ମାତ୍ରପି ମଞ୍ଚରେ ।
ମୁସକ ରୂପାନ ଅର୍ପୁର୍ବ ଗଠନ
ମେହି ରୂପେର ମାତ୍ରଥି ଆମନି ପବନ ।
ହେ ରୂପ ମାଜିଯା ଆମେ ରୂପେର ମାତ୍ରଥି
ନାନା ରୂପ ମନି ମାନିଛ ନିର୍ମାଇଲ ଡଥି ।
ଚିତ୍ର ବିଚିତ୍ର ରୂପାନ ଅର୍ପୁର୍ବ ଗଠନ
ପବନରେଗେ ଅଛୁ ଘୋଡ଼ା ରୂପେର ଘୋଗନ ।
ମେହି ରୂପେତେ ଢାଣେ ରାଜୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର
ରାବନ ଲଈଯା ରୂପ ଚଲିଲ ମଞ୍ଚର ।
ଶୌଭ୍ୟାଭି ଚଲେ ରୂପ ବିଦ୍ୟୁତମର୍ଯ୍ୟାନ
କାଗର ଲଙ୍ଘିଯା ପାରୁ ରାବନ ଶତ୍ରୁକୁ ଘୋଜନ ।

ଶୋଭରଙ୍ଗେ ବଟିଗୀଜ ଶତ ଯୋଜନ ତାଳ
 ଆମି ଯୋଜନ ଶିକ୍ଷଣ ତାର ନୀତିଯାଜେ ପାଇଲା ।
 ତାରି ତାଳ ଦେଖି ଯେନ ନରଦୂତର ଚୂରା
 ସତ୍ତରି ଯୋଜନ ଯତିଯାଜେ ବଟ ଗୋଟିର ଗୋଟା ।
 ବାଲପିଲ୍ଯାଦି ତଥା କୁରେ ମୁନିଗାନ
 ଯାହାଠ ଉଦ୍‌ଦିଶେ ତଥା ଗୋଲତ ରାବନ ।
 କୋହାର ତଳେ ତଥା କୁରେ ଯାହାଠ ଲିଶ୍ଚାତର
 ରଥେ ଚାପିଯା ତଥା ଗୋଲ ରାଜା ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ।
 କ୍ରୀମ ପାଇଲ ଯାହାଠ ରାବନେରେ ଦେଖି
 ମୟ ଯେନ ଯାତା ନୋଯାୟ ଦେଖି ଗରକ ପାଇଥି ।
 ଲୋକେର ପୁନଃ ଓଡ଼ି ଯେନ ଦୈତ୍ୟଦୂଶଳେ
 କ୍ରୀମ ପାଇଲ ଯାହାଠ ଦେଖିଯା ରାବନ ।
 ରାବନ ବଳେ ଯାହାଠ ତୁମ୍ହି ପୌତ୍ରପୁରୀନ
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାତ୍ର ନାହିଁ ଆର ତୋଯାର ସମାନ ।
 ଦଶ ମହମୁ ହତ୍ତିର ବଳ ତୋଯାର ଶରୀରେ
 ଦେବତା ଗିଜୁବର ନିଦ୍ରା ନା ପାଇ ତୋଯାଠ ଡରେ ।
 ସବ ଦୁଃଖ ପାଇଯା ଆଇଲାମ ତୋଯାର ପୋଚରେ
 କାଗିରେର କୁଳେ ଥାନା ବନେର ତିତରେ ।

ଚୋର୍ଦ୍ଦ୍ର ହାଜାର ରାଙ୍କମ ଘର ଦୂଷନ ଯାଏଇ
 ତ୍ରିଭୁବନେ ଏତ ଅପରୀନ କେହ ମାଟି କରେ ।
 ଘର ଦୂଷନ ଦୂର୍ଜ୍ଞ୍ୟ ତ୍ରିଲିଙ୍ଗା ବିକର୍ମେ
 ଏତ କୁଟକ ଯାରେ ଯାନୁଷ ବେଟୋ ଶ୍ରୀରାମେ ।
 ହାତେ ଅଛେ ବନେ ବେଡାୟ ହଇଯା ତମ୍ଭୀ
 ମରେ କରି ଲୈଯା ବେଡାୟ ପରୁଷ କରେନୀ ।
 ଯାନୁଷ ହଇଯା ବେଟୋ କରେ ଏତ ଅପରୀନ
 ପର୍ମଣ୍ୟା ବହିନୀର କାଟେ ମାଳ କାନୀ ।
 ମାଗିରେର କୁଳେ ଥାନା ବନେର ତିତରେ
 ଚୋର୍ଦ୍ଦ୍ର ହାଜାର ରାଙ୍କମ ଘର ଦୂଷନେ ଯାରେ ।
 ଦୂର ବେଟୋ ରାମ ତାରେ ପୋର୍ତ୍ତିଲ ବାପେ
 ଭରତ ଲଇଲ ରାଜ୍ୟ ରାମ ବେଡାୟ ମନସ୍ତାପେ ।
 ରାଜା ହେଯା ଆମି ଲଇନୁ ତୋର୍ଯ୍ୟାର ଶରନ
 ପାତ୍ରକାର୍ଯ୍ୟ କର ଯେଇର ଶୁନଇ ବଚନ ।
 ରାମେରେ ଭାଗିଯା ଲୈଯା ପାଇଛ ସଙ୍କରେ
 ମୀତା ହରିଯା ଆନିଦ ପାଇଯା ଶୁନ୍ୟ ଘରେ ।

एत वठन रांदन राजा करिल पुकार
 मुखे रा नाहि माडीच जाडील निशाम ।
 अबोवी रांदन अबोवी लोक संहित
 कोन पात्रकी दिल तोडे महित युक्ति ।
 पुलाखिक रायेर मीता सुन्दरी
 हेन मीता आनिते तोर मजिबे लक्ष्मीरी ।
 रायेर मने वाद करिले पावे यमपूरी
 आनिया कार्य नाहि आरायेर ची ।
 कुमुकन्हेन भाइ करिबे रिनार
 देवमूर्ति कुमार मरिबे हैवे मरहनार ।
 लक्ष्मी देशेर मानेर नाहिक ओपमा
 मृक्षि नक्ष ना करिह ठिते देह क्षमा ।
 पाये पत्रि कुठीर लइ करि हे मिनति
 क्षमा कर रक्षा कर लक्ष्मीर वसति ।
 मीता आनि रायेर मने ना करिह वाद
 मीता आनिले तोमार पत्रिबे पुमार ।
 कुमुकिर वठने तोर राजाप्पे मजे
 मूमद्वी मन्मना दिले लक्ष्मी तारे उजे ।

यत्तु हस्ती छुटिले पेन ना रहे आँखोंपे
 लक्षापूरी मजिबे तोमार आपनार दोषे ।
 राम्येर उत्ते पांचू लागिहे सबर लोके
 नुन दिलेकृ दशरथ राम पुण्योक्ते ।
 एक सीता वहे राम अन्य नाहि ठाहे
 एक सीता वहे राम्येर अन्य नाहि डाहे ।
 हृषीर सब तोमार थाकुर कुण्ले
 जाति अन्न तोमार थाकुर कुत्तले ।
 विस्तर भोगी कविबे हइबे चिरञ्जीवी
 आनिते ना कविह यने राम्येर महादेवी ।
 राम वहे सीता देवी अन्य नाहि उजे
 तोमा ना उजिबे सीता आनिबे कोन काये ।
 पैरच्छी देखिले तुषि वड हउ मूर्खी
 मरणे यरिबे राजा पांचू नाहि देखि ।
 राम वले यारीच मृण हउ तुषि
 राम डाओहिया सीता आनिरु आगि ।
 मृणकृ विरिया आगि याइबे राम्येर कांच
 आगे आग्नीर मृत्यु तोमार मृत्यु पांचे ।

कोन राय्य मिन्दि करिबे शक्तिटे पुरेषो
 मीता आनिया राय्य नाहि ठिया पाह देशो ।
 परिनाम्ये डाँग यन्द विभीषण जाने
 आयारु रुपा रुहिओ दीम्बिक विभीषणे ।
 दीम्बिक त्रिजटा आच्छ बुद्धेते पश्चिता
 त्रिजटा वले यदि उवे आनिह मीता ।
 डांह मठारु ठाँई पर्दि पाह अनुशति
 उवे मीता आनितो तुमि करिह युक्ति ।
 मनेय लज्जा आरु शुर्वनथारु अदम्हा
 ठोर्द इजार राङ्कमर ना कर मने द्यधा ।
 घर दूषन त्रिशिरार डाँबन ना करिह दूषण
 आपनि जीले तुमि भुजिबे राजामुख ।
 ठोर्द महम्म राङ्कम मावे तारु मने वाद
 देखिया ना देख तुमि एतेकु पुर्याद ।
 तोयारु विक्रम जानि शुन लक्ष्म्येव
 शीराय तोयाय हय आनेकु अन्तर ।
 आपनारु विक्रम तुमि आपनि वापानि
 तोयाहेन लक्ष राँबन एकवाँदे जिने ।

କୁମୁଦ ଜାଡ଼ିନୁ ହୁନଣୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୀ
 ତମେଶୀ ହୈଯା ରାମେର ତରେ ତମ କରି ।
 ତତୁ ତୋସାର ଠୀଇ ଯୋର ନାହିଛି ଏହାନ
 ରାମେର କାଜେ ପାଠିବ ଯୋର ଲଇତେ ପରାନ ।
 ଆହୀନ୍ତିର ବଚନ ଦୂଷି ଶୁନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର
 ମିତୀର ଲୋଭ ଜାଡ଼ିଯାଁ ଚଲିଯାଁ ଘାହ ଘଟ ।
 ଯାତ୍ରୀଚ ଯତ ବଳେ ରାବନ ତତ ବୋଷେ
 ଅନୁନାକେ ଉଚିଲ ଗିତ ହିଜ କୁଣ୍ଡରାମେ ।

ସବନକାଳେ ବୋଗୀ ଯେତ ନା ଯାତ୍ର ପାଚନ
 ସାରୀଚ ଯତ ବଳେ ନା ଶୁନେ ରାବନ ।
 ଅତିଥି ଆଇଲେ ଲୋକେ ଦେଇ ଆହୀର ନାନି
 ତୋର କାଜେ ଆଇଲାଯ ବଲିମ ଦୂରଫୁର ବାନୀ ।
 ଯାନୁଷେର ଗୌରବ ରାଧି ଯୋରେ ମନ୍ଦ ବଳେ
 ଆମି ତୋରେ ମାରିଲେ ରୀଯ ହି କରିତେ ପାଇଁ ।

अग्निर तेज आयि त्रिभुवने आनि
 देव दानव जिनि आयि राक्षसमेर मनि ।
 एयन डाँआ घरे आइले आदड ना कुरि
 मानुषेर गोरव इप्प मारे ब्रह्मरि ।
 यन बुद्धि हीन राय इय मानुष आति
 निशाचर हैय डराइम पुइना ल्याति ।
 इन्द्रादि निषेद्वे मोरे घउ देवीन
 उबु सीता आनिर आयि ना घार खउन ।
 राय भाण्डाइय तुम्ह लैयां याइह दूरे
 हरिया आनिर मीता पाइये शृन घरे ।
 आयार मर्दे यारे तुमि किमेर तोर उम्ह
 युद्ध ना कुरिव आयि देखिह निश्चय ।
 एतेक शुनिया मात्रीच वलिल वठन
 मीता घरे आनिले तोर मर० श्वे मरुन ।
 यन कुरिया आनिले त्रिभुवनेर श्वी
 तुमि मरिले मर्दे यारे घरायरि ।
 दुर्यार मर्दल तोयार आजे परिछुदे
 मर्दल नष्ट हवे तोयार रामेर विसम्भादे ।

एक स्त्री आनिया मजाइवे एत स्त्री
 सीतार लोड छाड़िया चलह लक्ष्मानुरी ।
 मागरे दप्त रुर मागरे रुर गड
 शाम्येर भयानक हैवे आनिति मागरु ।
 आगे आसि मरिव रामदर्शने
 पंचांग मरिवे तुमि मरुल पुरीजैने ।
 तुमि आसि उत्त इहे मरुल हवे मिथ्या
 ग्राम तीआइया तुमि आनिते नारिवे सीता ।
 जायारु मायाय लक्ष्मन पदि छाड़े घर
 एकेश्वर ना इवे सीता थाकुरिवे दोषरु ।
 ये घरेते थाकुरिवेक बीर लक्ष्मन
 मे घरे पुरेण रुरिवे बीर होत जन ।
 यथा उथा याह तोमारे बलि लक्ष्मश्वर
 सीतार ढेखा ना रुरिह चलिया याह घर ।
 आनिते गोलाय आसि ना नाइलाय सीता
 देशे गिया रुहिओ राजा एই मद रुपा ।
 पदि सीता आनिते तुमि दक रुरिले मन
 मरनकाले मरिह आमार बठन ।

ବ୍ରାଜୀ ପାତ୍ରେ କରେ ଘୁଣି ହଇୟା ଏକ ମତି
ବୁଧେ ଚାରି ଓଡ଼ିଶା ଦିଗେ ଥିଲେ ଶ୍ରୀଦୂର୍ଗାତି ।
ଫୁଲିଯାର କୁତ୍ରିବାମ ଗୀଇଲ ଅମୃତେର କାଞ୍ଚ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମଜାଇତେ ବିଦି ବ୍ରାଵନେରେ ପାପଣ ।

ତିନ କାଞ୍ଚ ଗୀଇଲ ସୁଁତି ଆଯାମଚରିତ୍ର
ଆର ତିନ କାଞ୍ଚ ଲୈଯା ଖୁଲ ରାବନମାହାତ୍ମା ।
ଶୂରନ୍ଧିନୀ ବଳେ ଭାଇ ଏହ ମଙ୍ଗବଢ଼ି
ଏହ ଶାନେ ଲକ୍ଷ୍ମନ ଯୋଗେ ନାହିଁ କାଣ କାଟି ।
ବୁଧେ ଚତୁର୍ଥୀ ରାବନ ଉପର ଚାଗନେ
ବୁଧେ ହୈତେ ହୃଦୟରେ ନାମିଲ ଦୂଇ ଜାନେ ।
ମାରୀଚେର ହାତେ ସିରି ବଲେନ ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର
ମୃଗଦୀପ ସିର ତୁମ ଦେଖିତେ ମୁଦର ।
ମୃଗଦୀପ ସିର ମାରୀଚ ବୁକ୍କାର ବରେ
ଚିତ୍ରବିଚିତ୍ର ହୟ ଉପନ ମୃଗୋର ଶିରୀରେ ।
ରତ୍ନଶ୍ରୀ ହୟ ମାରୀଚ ଗାୟେ ମୁଦର ଝେପୀ
ଦିବଳ ପୁର ହୈଲ ଦିନ୍ଦୁ ଘାୟ ଦେଖା ।